

Téma

Kůrovec a sucho,
kam jen oko dohlédne...

str.
3**Rozhovor**

Důležitá je vůle udělat něco
pro krajinu, říká autor projektu
na zatravnění obecních cest Pavel Čížek.

str.
5**Aktuálně**

Soutěž Vesnice roku 2019
má krajské finalisty!

str.
12

Čekají nás výzvy, které předchozí generace řešit nemusely!

*Milé kolegyně, vážení kolegové,
jsem rád, že Vás mohu pozdravit
právě v době letních prázdnin.*

Slovo prázdniny jsem použil trochu s nadsázkou. Pro mnoho našich obcí je právě toto období tím nejhektičtějším. Časem, kdy realizujeme celou řadu investičních projektů. Role starosty obce přitom bývá zcela nenahraditelná. Slyším to prakticky pokaždé, když hovořím s někým z kolegů či kolegyní. Každý z nás něco v obci staví, opravuje, rekonstruuje. Hlídáme termíny, rozpočet akce i celý její průběh. Obracíme každou korunu dvakrát, než ji utratíme. Rychle musíme vyhodnotit, jakou změnu projektu schválíme a kterou ne, protože žádný projekt není na konci stejný jako plány před jeho zahájením. Prostě do toho dáváme kousek sebe sama. Navíc – zvláště v dnešní době – se přidává i další problém. Je nesmírně složité vůbec nějakou stavební firmu sehnat, takže realizace veškerých projektů se ještě více komplikuje.

I přesto chci na vás, milé kolegyně a kolegové, apelovat. Využijte, prosím, tuto dobu také na svoji vlastní dovolenou, na svůj vlastní odpočinek. Zdraví, které padne na vrub realizace toho či onoho projektu, vám již nikdo nevrátí. Nikdo není nenahraditelný a také nikdo, kdo nezažil na vlastní kůži práci starosty obce, nepochopí, jak je tato práce náročná a těžká. Jinými slovy, vaši oběť málokdo pochopí. Je proto potřeba aspoň na chvíli tzv. vysadit, odpočinout si a na-

brat síly do dalších bojů. Uvidíte, že se z dovolené vrátíte se zcela novými nápady a námety, které povedou k dalšímu rozvíjení vesnice.

Sil přitom bude potřeba do dalších měsíců více než dost. Čekají na nás výzvy, které předchozí generace našich občanů většinou řešit nemusely.

Obrovským problémem je sucho, které již delší dobou generuje celou řadu navazujících problémů. Přichází krize s nedostatkem pitné vody, stále častěji ukazují své dno koryta řek, zvyšuje se riziko požárů a lesy decimuje kůrovcová kalamita.

Problémy na nás dopadají i z dalších stran a směrů. Venkov trápí zhoršující se dostupnost služeb. To je sice stav dlouhodobý. O problémech se zachováním prodejen, hospod a pošt píšeme na stránkách našeho zpravodaje poměrně často. Více aktuální je to, že se uvedené problémy začínají dotýkat už i větších obcí a městech. Také zde se stále výrazněji zhoršuje dostupnost lékařské péče. Vedení samospráv se snaží dělat skutečně první i poslední, aby přilákalo lékaře – obvodního, dětského či stomatologa.

Jakkoliv jsou pro nás výše uvedené problémy palčivé a kritické, mám pocit, že nechávají zcela v klidu vládu i zákonodárce. Přitom řešení přesahují možnosti obcí a jsou často zcela v rukou ministrů či zákonodárců.

A ulehčení nenalzáme ani v naší práci. Obrovské množství veřejných činitelů, kteří neodevzdali na konci června své majetkové přiznání,

svědčí o skutečnosti, že s touto zcela zbytečnou procedurou prostě máme problémy a to rozhodně ne z důvodu nutnosti něco o sobě tajit.

Abych zakončil svůj úvodník pozitivně, rád bych upozornil na další ročník soutěže Dobrá praxe roku. Cena se bude udělovat na podzimním shromáždění našeho sdružení. Pokud máte v obci nějaké zajímavé či netradiční řešení konkrétního problému nebo zajímavý projekt, který může inspirovat i ostatní, neváhejte kontaktovat svého krajského manažera, který Vám rád pomůže s registrací tak, abyste se mohli této krásné soutěže zúčastnit.

Přeji Vám příjemné prožití léta a hodně sil do další práce!

**Jan Sedláček, místopředseda SMS ČR
a starosta obce Křižánky**

SMS ČR má v přestupkových řízeních k zákonu o střetu zájmů další úspěchy!

Sdružení místních samospráv České republiky poskytuje právní pomoc a bezplatné právní zastupování v celé řadě přestupkových řízení vedených kvůli zákonu o střetu zájmů. Tato nabídka pro komunální politiky stále platí, a to až do rozhodnutí Ústavního soudu.

Začátkem července vydal Krajský soud v Českých Budějovicích usnesení, kterým přerušuje řízení o žalobě proti odvolacímu rozhodnutí Krajského úřadu tamtéž do doby rozhodnutí právě Ústavního soudu. „Tento krok vítáme a kvitujeme. Nicméně je velmi smutné, že až soud reflektuje probíhající řízení u Ústavního soudu, které může mít přímý dopad na všechna řízení o přestupku zákona o střetu zájmů,“ komentoval aktuální situaci předseda SMS ČR Stanislav Polčák. Neprodleně po obdržení usnesení navrholo SMS ČR opětovně přerušit všechna probíhající řízení o přestupku. „Pevně věříme, že i ORP nebo kraje vyslyší naši argumentaci a veškerá řízení do doby rozhodnutí Ústavního soudu přeruší,“ uzavřel Stanislav Polčák.

Nový stavební zákon – potenciál i hrozba?

Jedním z nejaktuálnějších témat v české legislativě je již řadu měsíců tzv. rekodifikace stavebního práva s jasnou vizí – zrychlit neúměrně pomalý proces stavebního řízení v České republice. Ministerstvo pro místní rozvoj svěřilo tento důležitý úkol do rukou Hospodářské komory ČR, která si na sepsání přizvala soukromou právní kancelář Havel & Partners. Tímto krokem ale bohužel jen započal sled nešťastných událostí, z nichž se původní pozitivní myšlenka zrychlení úředního postupu postupně vytrácí.

V duchu „účel světlí prostředky“ se objevila v prvním nástřelu nového stavebního zákona idea tzv. fikce souhlasu. Znamená to, že pokud by stavební úřad nerozhodl v zákonem stanovené lhůtě, mělo by se za to, že se stavebním záměrem souhlasí. Dalším sporným bodem, který může nadělat více škody než užítu, je změna závazných stanovisek vybraných dotčených orgánů na pouhá doporučení. Jak bude stavební úřad odpovědně rozhodovat, bude-li stavební řízení komplikované a stanoviska dotčených orgánů protichůdná?

Aby se zvedla odbornost stavebních úřadů a zamezilo se nevhodnému kontaktu statní správy s politizovanou samosprávou, je podle Ministerstva pro místní rozvoj zapotřebí zrušit malé

stavební úřady a centralizovat jejich pravomoc na obce s rozšířenou působností, a dokonce jeden nejvyšší stavební úřad. Přitom není zřejmé, jaké finanční náklady by tyto změny přinesly a zda by úředníci byli vůbec ochotní místo svého pracoviště změnit. Jak ale bude stavební úřad rozhodovat bez znalosti lokálních specifik?

Abych nebyl pouze kritický, rekodifikace stavebního práva v sobě skrývá i několik podařených prvků. Stavebník již nebude muset obíhat desítky institucí a postačí mu jen jedno razítko. Celou žádost navíc podá i elektronickou formou. Černá stavba již nadále nebude moci být dodatečně povolena, což by snad mělo zabránit jejich úmyslným realizacím. Ve Sdružení místních samospráv ČR usilujeme o to, aby se poda-

řilo skloubit rozumné řešení vedoucí ke skutečnému zjednodušení stavebního procesu pro běžného stavebníka, a to bez nesmyslných vedlejších efektů spějících ke zbrklým rozhodnutím stavebních úředníků i návratu k centralizovanému systému státní moci v České republice.

Otakar Bursa

Obce se obávají dopadů zpoplatnění silnic první třídy

Obavy obcí z neuváženého zpoplatnění silnic prvních tříd tlumočili zástupci Sdružení místních samospráv ČR ministru dopravy Vladimíru Kremlíkovi. Sešli se s ním v pondělí 8. července. Zpoplatnění by podle nich mohlo vést k tomu, že řidiči začnou dané úseky objíždět přes centra obcí.

Předseda SMS ČR Stanislav Polčák v souvislosti s plánem zavádět mýto i na komunikace první třídy upozornil na to, že řada obcí nemá v současnosti dokončené obchvaty a přesměrování dopravy ze zpoplatněných úseků by pro tyto obce a jejich obyvatele znamenala významnou zátěž jak bezpečnostní, tak ekologickou a to zejména v podobě zvýšeného hluku a exhalací. „V případě obcí, kolem nichž už obchvaty vybudované jsou, by pak tyto obchvaty z případného zpoplatnění měly být vyjmuty, aby neklesla motivace řidičů je využívat,“ řekl Polčák. Podle něj ministr dopravy obavy obcí vnímá a pozval zástupce SMS ČR na další jednání, které se má týkat mýtného systému, včetně rizika objíždění zpoplatněných úseků silnic I. třídy. SMS ČR na tomto jednání předloží seznam problémových úseků, které se mohou dotknout menších měst a obcí.

Zástupci Sdružení místních samospráv také přednesli ministru dopravy návrh, aby samosprávy získaly určitý podíl na výnosech ze silniční

daně, který by jim umožnil udržovat a rekonstruovat místní komunikace. „Kvalita místních komunikací je někdy žalostná, protože obce nemají na jejich opravy prostředky. Domníváme se, že by bylo spravedlivé, aby část výnosů ze silniční daně dostávaly i samosprávy, protože plátcí silniční daně využívají všechny typy komunikací, včetně těch místních,“ uvedl Stanislav Polčák s tím, že podle názoru SMS ČR by obce měly z výnosů silniční daně dostávat ročně alespoň dvě miliardy korun. Ministr dopravy se s tímto stanoviskem seznámil a doporučil, aby se SMS ČR obrátilo na Ministerstvo financí.

Představitelé SMS ČR jednali s ministrem dopravy i o možném memorandu o spolupráci. Podobná memoranda uzavřelo SMS ČR s řadou krajů a většinou ministerstev, ministerstvo dopravy však mezi nimi chybí. Smyslem takových memorand je zintenzivnit spolupráce a výměnu informací mezi orgány státní správy a samosprávou.

SMS ČR radí, jak na veřejné zakázky malého rozsahu

Vzorová směrnice pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu, kterou vypracovalo SMS ČR na základě podnětů od starostů, vyvolala množství ohlasů a souvisejících dotazů. Poprvé o ní informoval zpravodaj SMSKA v minulém čísle.

SMS ČR ví, že zadávací řízení je jen jednou z mnoha agend, kterými se starostové, starostky či zastupitelé musí zabývat. Často jde o agendu náročnou, a proto již druhým rokem dělá Sdružení vše pro to, abych tuto činnost samosprávám ulehčilo.

V členské sekci na webu smscr.cz je k dispozici kompletně zpracovaná **vzorová zadávací dokumentace** pro administraci veřejných zakázek malého rozsahu a zjednodušeného podlimitního řízení. Ta je pro členy SMS ČR k dispozici bezúplatně. V návaznosti na tyto dokumenty je poskytována **individuální metodická podpora**. Vyplněnou dokumentaci specialisté ze SMS ČR na požádání zkontrolují a zkonzultují případné problematické body.

Sdružení rovněž nabízí službu **kompletní realizace zadávacího řízení**. Pomůže se specifikací předmětu zakázky, zpracuje výzvu a zadávací

dokumentaci, uveřejní veškeré dokumenty a zodpoví dotazy účastníků řízení. Má zkušenosti s prostředky získaných z dotací a zná reálné potřeby a požadavky obcí, což zohledňuje v rámci celého zadávacího řízení. Úspěšně již realizovalo desítky zadávacích řízení na dodávky, služby i stavební práce v režimu zákona i mimo něj.

„Ať už vybavujete novou třídu ve škole, potřebujete novou firmu na svoz odpadu, anebo rekonstruuje obecní dům, věříme, že vám naše služby ulehčí práci,“ vzkazují samosprávám odborníci ze SMS ČR.

Ceník služeb a objednávkový formulář najdou zájemci na <https://www.sms-sluzby.cz/cs/cenik-sluzeb/>.

Eliška Kloučková,
tel.: +420 606 138 822,
eliska.klouckova@sms-sluzby.cz

Téma: Kůrovec a sucho, kam jen oko dohlédne...

Říkáte si, konečně máme léto, čas dovolených, prázdnin, toužíte po klimatu, tak jdete do lesa, jenomže ouha. Ze všech stran slyšíte hluk motorových pil, těžkých strojů, praskání a padání pokácených stromů. Lesní dělníci nestíhají porážet kůrovcem napadené smrky. Tam, kde jste dříve nacházeli stinné lesy, se dnes rozprostírají vyprahlé pouště, lesní cesty jsou rozbité. A z výše hory shlížíte dolů, do lesů na další rezavá místa, která jasně sdělují, že tady už je taky mrtvo.

Pak projíždíte kolem polí a sledujete pro změnu to, čemu se zase říká *zemědělské sucho*. Suché epizody posledních let ale nelze primárně přičítat jen zemědělské činnosti, jsou důsledkem měnícího se klimatu a jeho přirozené variability.

Proto je třeba, aby se do lepšího hospodaření s vodou zapojil každý. Obce a města se zaměřují na nejrůznější výzvy, které k nim přicházejí. Ty volají, šetřeme vodou, pokud dlouhodobě nezaprší – nenapouštějme bazény, nesekejme trávníky příliš nízkou, vysazujeme a obnovujeme louky, aleje, meze a remízky, vodní plochy.

A obecně – spojíme síly a zaměříme se na společný program, který pomůže k lepšímu zadržování vody v krajině. Sucho a kůrovec jsou zkrátka velká a závažná témata, která rok od roku naléhavěji probírají odborníci na nejrůznějších platformách, ekologové, média...

Ani Sdružení místních samospráv ČR nezůstává pozadu a suchem se intenzivně už několik let zabývá. Jeho zástupci nechybí u důležitých jednání, pořádají se semináře, osvěta se šíří prostřednictvím veškerých dostupných sítí.

Krátce sečený travník ztrácí schopnost zadržovat vodu a pomáhá vysychání půdy. Obce mají možnost frekvenci a výšku sečení obecní zeleně ovlivnit. Jak to děláte u vás? A jaká další opatření proti suchu jste zavedli?

Kůrovcová kalamita může být i výzvou pro rozvoj venkova

Kůrovcová kalamita je nemilá a smutná. Pro mnoho z nás jsou její dopady šokující a depresivní. Na řadě míst naší země malý brouček – lýkožrout smrkový a další příbuzné druhy zcela mění ráz krajiny. Místa, která jsme celý svůj život znali jako hluboké a zelené lesy, se posupně mění ve smutné sloupoví mrtvých kmenů a časem i na paseky porostlé neprostupnou buříní.

Kalamita se stala celospolečenským problémem. Na různých úrovních se koná řada seminářů, debat a exkurzí. Je pěkné, že si umíme problém vědecky rozebrat, diskutovat o něm a hledat možné varianty řešení pro další existenci lesních porostů na našem území.

Pomíňme teď důvody, které ke kůrovcové kalamitě vedly, a diskuze o tom, kdo všechno za ni může.

Chtěl bych připomenout jednu skutečnost, na kterou se hodně zapomíná. Rozsáhlé kalamity, které zapříčinily různé nepříznivé faktory, se v historii našich lesů objevují poměrně často a pravidelně.

Zasažené oblasti byly obvykle rozsahem menší, přesto minimálně v posledních několika stoletích lesní kalamity značně ovlivnily region, kde k nim došlo.

Například na Českomoravské vrchovině lze pozorovat, že se kalamity v lesních poros-

tech opakují přibližně každých sto let. Je zajímavé, jak naši předkové dokázali tyto nepříznivé události využít k obrovskému rozvoji celého regionu.

Kupříkladu obrovský větrný polom doprovozený námrazou a těžkým sněhem ze začátku 19. století vedl ke vzniku mnoha skelných hutí v kalamitou postižené oblasti. A hutě potřebovaly kromě dřeva na tavení skelné směsi a výrobu potaše hlavně dělníky a sklářské mistry. Do regionu přišlo množství lidí třeba z pohraničí či Německa. Již v druhé generaci tato „náplava“ splynula s místními. Jména sklářských rodů jsou však v regionu patrná dodnes. Rozvoj výroby skla znamenal obrovský rozvoj i v navazujících oborech. Vznikaly nové osady, školy, obchody, brusírna skla, opravovaly se domy, zlepšovaly cesty. Řada lidí našla práci v dopravě a prodeji skla. Sklo z Vysočiny se vyváželo do všech koutů světa, vítězilo na světových výstavách. A přitom na začátku takto velkých změn byla právě rozsáhlá lesní kalamita. Bez nutnosti zpracování dřevní hmoty by nic podobného nevzniklo.

Zhruba po sto letech – tedy na přelomu 19. a 20. století – postihla místní lesy zcela jiná, ovšem neméně tragická kalamita. Tentokrát spolu s větrem, sněhem a námrazou zaúřadovala na smrcích a borovicích housenka škodlivého motýla bekyně mnišky. Tehdy vedl přebytek dřeva k posílení stávajících a vzniku nových pil. Postavila se železnice, k „mokrému“ uskladnění dřeva se využily rybníky. Do regionu opět přicházeli lidé kvůli práci v lese.

Dnes tu tedy máme kalamitu kůrovcovou a obrovské množství kubíků kůrovcem poško-

zeného dřeva. Na rozdíl od našich předků zcela promarníme šanci, jak využít nepříznivou situaci ve prospěch nejenom venkova, ale celé naší země.

Dřevo kácí často společnost bez vazby na daný region. Lze jenom hádat, zda má takováto společnost zájem, aby vše probíhalo bez negativního dopadu na okolní obce.

Dalším a myslím, že klíčovým problémem je fakt, že se vytěžené dřevo nestává surovinou pro rozvoj navazujících oborů. Bohužel se často prodává za nízkou cenu a obvykle končí bez jakéhokoliv zpracování v zahraničí, dokonce až v Číně. Desítky let práce lesníků, kteří vychovali les od kultury až po kmenovinu, tak přichází zcela vniveč. Přitom by přebytek dřevní hmoty mohl opět nastartovat vznik drobného podnikání na venkově. Pokud by stát výrazněji podpořil pořízení kmenových pil, mobilních odkorňovačů a vybavení pro následné zpracování dřeva, mohl by se tento dříve tradiční obor vrátit zpět do regionů. Zpracováním dřeva je také možné jeho uchování i do dalších let, kdy nám naopak bude smrkové dřevo výrazně chybět.

Jan Sedláček

Lesní majetky obcí a měst v době lesnicko-dřevařské krize

Kůrovcová kalamita je médiu dobře zpopularizovaná. Nicméně kalamita není problém kůrovců šířících se ze severní Moravy do zbytku republiky, ale samotných smrků, které rostou opakovaně na nevhodných stanovištních rozkládajících se na většině území České republiky, kde jsou pěstovány příliš hustě a monokulturně, což má nepochybně negativní vliv na obsah živin v půdě. Broukům se jednoduše vytvořily ideální podmínky pro jejich populační gradaci. Ke všemu se rozjíždí kůrovcová kalamita na borovicích. V řadě míst Evropy mají problémy listnaté dřeviny. Třeba duby, které podléhají lokálním žírům Bekyně velkohlavé.

Globální změna klimatu (GZK) nám zřejmě přinese ještě mnoho starostí. Každá dřevina je totiž v ohrožení. Skutečností je, že dlouhodobé sucho, jako jeden z negativních projevů GZK, nastartovalo léta neřešící problémy lesnicko-dřevařského (l-d) sektoru. Byť se okolní státy na doporučení vědeckých institucí připravovaly např. změnou hospodaření u smrků a borovic, v našich lesích se tyto úvahy bagatelizovaly. Příčinou bylo, že nejvyšší političtí představitelé našeho státu klimatickou změnu zlehčovali, až odmítali a jejich chybné názory přenášela média na společnost, a tedy i na jednotlivé lesníky. Následně docházelo k řetězu chybných manažerských rozhodnutí a opomíjení faktu, že je nutné akceptovat ekologické zákonitosti lesních ekosystémů postavené na principech trvale udržitelného hospodaření (TUH), aby les mohl trvale a vyrovnaně plnit všechny funkce lesů – mimoprodukční i produkční.

GZK se projevuje především zvyšující se teplotou a extrémní počasí. Srážky budou příbližně stejné, akorát jejich distribuce se bude shlukovat do krátkých a velmi intenzivních intervalů. Změna růstových podmínek je tak dynamická, že se lesy nedokáží přizpůsobit. A výhradně ty české, jejichž druhové a prostorové rozložení je výrazně pozmeněné na základě průmyslové poptávky, jež požaduje především smrk či borovici, což jsou snadno opracovatelné a pěstované dřeviny. Díky tomu se z dřívě přírodních lesů staly spíše plantáže na dřevo, kde zmiňované dřeviny tvořily „denní chléb“ českých pil. A tento trend trvá dodnes. Krizi l-d sektoru umocňují fakta, která negativně ovlivňují český venkov vč. jeho vyliďňování. Nedo-statek lesních pracovníků, kteří před lety odešli do jiných oborů kvůli tomu, že je lesní

Lesnický specialista, analytik a odborný lesní hospodář Aleš Erber (1985) vystudoval Fakultu lesnickou a dřevařskou České zemědělské univerzity v Praze. Poskytuje lesnické a agrolesnické poradenství, je licencovaný odborný lesní hospodář a akreditovaný lesní poradce MZe. Obhospodařuje lesy odpovědným a přírodě bližším způsobem převyšujícím zaběhlé standardy. Zajišťuje poradenství a revitalizaci zemědělské půdy v principech agrolesnických systémů. Je rovněž členem výboru pro životního prostředí, zemědělství a venkov zastupitelstva Pardubického kraje.

správcí a majitelé lesů málo platili. Tento trend významně ovlivnil nevhodně nastavený obchodní model (OM) a hospodaření státního podniku Lesy České republiky (LČR), jež vychází z koncepce Ministerstva zemědělství, z tzv. Dřevěné knihy. Stalo se tak proto, že v rámci podávání nabídek na lesnické práce soutěž tlačí lesnické firmy k podávání nízkých cen za práce v lesích, což se následně promítlo do mezd lesních dělníků. Pokud LČR spravují většinu lesů v zemi, tak tím vlastně určovaly i cenu práce. Obdobná situace bohužel panuje i u národních parků. Obchodní model LČR měl do jisté míry i nemalý vliv na to, že skončily svůj provoz malé a středně velké pily, které nemohly od státních lesů napřímo vykupovat dříví. Proto tzv. vyhladověly z jeho nedostatku. LČR totiž prodávaly dříví svým velkým partnerům a ty zase velkokapacitním pilám či do zahraničí, kde jim nabízeli lepší ceny za surové dříví. Takovým cenám menší pily nemohly konkurovat. Důsledkem toho je, že dnešní kapacita pil v ČR je maximálně 14 mil. m³ dříví. I z tohoto důvodu dlouhodobě roste vývoz dříví, který v roce 2017 dosáhl výše 7 mil. m³ dříví a minulý kalamitní rok tento objem výrazně překonal.

Pokud by naši dřevozpracovatelé uměli zpracovat alespoň množství, které se u nás průměrně vytěží, tzn. přibližně 18 mil. m³, nemusela by být situace s odbytem a nízkou cenou dřeva pro vlastníky lesů tak vážná. Cenová či odbytová krize se však vyvinula do té podoby, že je lokálně výhodnější sterilní souše (stromy, které škůdci již opustili) nechat stát.

Těžba a přiblížení je totiž často dražší než samotná hodnota dříví.

Situaci by možná pomohlo, kdyby se stát rozhodl vykupovat dříví snížené kvality prostřednictvím LČR a Vojenských lesů a statků alespoň od malých vlastníků lesů. Tak by si státní podniky mohly vykoupené dříví uskladnit nebo prodat na zahraniční trhy či spálit, aby drobní vlastníci lesů měli alespoň nějaký zisk z prodeje dřevní hmoty, který by mohli investovat zpět do lesa či si tvořit rezervy na ještě horší časy. Sama krize lesů poukazuje na skutečnost, že si stát musí určit priority zájmu v l-d sektoru a myslet na lesy z dlouhodobého hlediska. Raději by měl nyní investovat do lesů více, než čekat na později a o mnoho více, pokud považuje české lesy za národní bohatství našeho národa a země.

Obdobnou hodnotu si musí uvědomit mnoho obcí a měst při pohledu na své lesy. Doba zlatých vajíček, kdy zisky z lesních majetků plnily pravidelně obecní rozpočty, skončila. Nyní se jeví, že tomu bude zřejmě na dlouhé roky naopak, pokud se nezavedou různé dotace např. na ekosystémové služby lesů, které by kryly výpadky z prodeje dřevní hmoty. Každopádně všichni vlastníci lesů budou muset přehodnotit dosavadní přístup ke svým lesům a jejich obhospodařování tak, aby zajistily do budoucna všechny funkce lesa na principu TUH, a to při nejmenších nákladech na jejich pěstování.

V řadě případů je dobojováno – dospělé lesy odumřely. Tam se budou soustřeďovat na úspěšnou a efektivní obnovu lesů, tedy na za-

lesnění. Ať už se zvolí umělé zalesnění stanoviště vhodnými dřevinami (zřejmě půjde o světlo milné listnáče) nebo využití přírodních procesů za využití tzv. přípravných dřevin, jako je bříza, osika, jeřáb apod., které se po pár letech podsadí stinnými dřevinami, jako je jedle či buk, bude záviset úspěšná obnova a rychlost na početních stavech spárkaté (býložravé) zvěře. Ta je nejzásadnějším limitním faktorem lesů, aby se přirozeně obnovoval.

Bohužel stavy spárkaté zvěře jsou na většině území přemnožené, honitby málo účinné, zvěř má málo krytu a čím dál více ji ruší návštěvníci lesa. Proto spárkatá zvěř škodí na mladých lesních kulturách čím dál více. Seberegenerační proces lesů kvůli tomu nefunguje anebo velmi špatně. A tak musí vlastníci lesů investovat do nákladných opatření na ochranu mladých lesních kultur proti škodám zvěře – např. do stavby oplocenek, aby potřebné dřeviny vůbec dorostly a odrostly vlivu zvěře.

Ve zdravých porostech, bez rozdílu věku, by se měly zavádět tzv. přestavby lesa, které mění jejich druhové a prostorové složení s návazným zaváděním šetrnějších způsobů hospodaření. Překážkou toho však je, že se musí těžit především zdravé stromy, aby se nadleply životní

podmínky těm ostatním a vytvořil se prostor pro vnos potřebných dřevin. To však znemožňuje přehlcený trh se dřívím, nedostatek pracovníků, techniky, finančních prostředků vlastníků lesů a dynamický vývoj chřadnutí lesů, atd.

Vlastníci lesů by se měli zaměřit na asanaci odumírajících stromů atraktivních pro škůdce a jejich následné šíření, na podceňovanou a málo zmiňovanou prevenci, tzn. přípravy lesů na GZK, na zakládání druhově pestrých porostů s postupnou výškovou a věkovou strukturalizací na kalamitních holinách. V neposlední řadě by měli dát podnět ke snížení stavu zvěře a zbavili se tak zbytečných finančních vý-

dajů. Spolu s tím vším je třeba také využívat produkční i mimoprodukční potenciál lesa, jakým je například jeho rekreační funkce, která může přispět k diverzifikaci příjmů z lesnického podnikání.

Vlastníkům obecních a městských lesů často chybí:

- Dlouhodobě stanovený cíl (stav lesů) – vize o směřování majetku, o jasném zadání vlastníkem lesa jejich správcům lesů, o poslání lesů, které by se nemělo měnit podle toho, jaké je zrovna vedení obce či města = kontinuita hospodaření,
- představa o optimálním (vyrovnaném) plnění hospodaření na principu TUH (pilíř ekologický, sociální a ekonomický) a o lesnické ekonomice,
- správně nastavená dlouhodobá hodnotící kritéria hospodaření – ne jen častý důraz na pilíř ekonomický,
- povědomí o produkčním a hospodářském potenciálu lesního majetku a o zdravotním stavu lesa (standardní lesní hospodářský plán zachycuje tyto skutečnosti jen částečně).

Aleš Erber

Rozhovor: Důležitá je vůle udělat něco pro krajinu, říká autor projektu na zatravnění obecních cest Pavel Čížek

Obnovit polní cesty by mohlo pomoci udržitelnosti vody v krajině. Takové cesty najdeme ve starých mapách a často zůstaly ve vlastnictví obce. Dnes jsou většinou zorány a staly se součástí velkých zemědělských celků. Je však poměrně snadné je znovu obnovit, čímž se rozdělí velká pole, říká Pavel Čížek, místostarosta Spáleného Poříčí, kde s obnovou cest již začali. Více než stovka starostů se spojila do projektu „1000 a 1 cesta pro krajinu“, který chce alespoň tisíce zaoraných cest obnovit. Mají sloužit nejen turistům, ale také udržet vodu v krajině. A to díky protierozním pásům či alejím stromů, které by podél nich mohly vzniknout. Projekt představilo v nedávné době hnutí Starostové a nezávislí (STAN). Zapojit se do něj může kterákoliv obec, říká autor návrhu Pavel Čížek.

Byl jste dlouholetým starostou a dnes jste místostarostou Spáleného Poříčí. Dívám se do historie, že přívalstek „spálené“ získala obec od častých požárů. I ty mnohdy souvisí se suchem, jímž se zabýváte. Proč vás téma tolik zajímá?

Je pravda, že název našeho městečka je dost extrémní. V poříčí našeho potoka s velkým povodím v Brdech jsou poměrně časté povodně z přívalových dešťů. Požáry zas bývaly způsobeny válečnými konflikty – např. v roce 1620 – nebo lidskou neopatrností. Stále extrémnější klima ale dnes musí zajímat každého, kdo netráví většinu svého života pod klimatizací. Jinak naše krajina mě zajímá a oslovuje už od dětství.

Jste autorem projektu, jímž chcete oslovit starosty a přiblížit jim jednoduchá opatření proti suchu. Oč se ve stručnosti jedná, a máte tato opatření nějak ověřená?

Přináším dva jednoduché návody na to, jak učinit naši krajinu pestřejší a odolnější. Tím prvním je prosté zatravnění bývalé polní cesty, která byla již dávno rozorána, ale zůstala

v obecním či státním vlastnictví. Druhým námetem je vytvořit po pozemkových úpravách v obci zatravněné protierozní pásy.

Jak probíhá nebo bude probíhat osvěta mezi starosty?

Budeme se snažit oslovit starosty mailly, dopisy a dobrými příklady z řady měst a obcí.

Jak konkrétně mají zájemci o zapojení do projektu postupovat? Na koho se obrátit a co udělat?

Zájemci z řad zastupitelů obcí i občanských iniciativ se mohou obrátit přímo na mě, na Radana Večerka či Janu Krutákovou. Ale nejde o nic složitějšího. Důležitá je vůle udělat něco pro krajinu, pro občany našich obcí, pro přírodu.

Co si od projektu slibujete?

To, že konečně přestaneme o krajině mudrovat, plakát nad její minulostí a skutečně něco udělat. Obce mají v hospodaření v krajině velkou sílu, i když si ji zatím neuvědomují. Schvalují totiž základní „zákon“ katastru obce – územní

plán, jehož součástí je i koncepce uspořádání krajiny. V krátké době mohou obce v naší krajině udělat mnoho. Na vyprahlých lánech orné půdy mohou rychle vyrůst stromořadí, pásy trávy i skupiny keřů. Krajina bude odolnější proti suchu, větru, přívalovým deštům a stane se útočištěm mnoha druhů rostlin a živočichů. A navíc nás ještě více osloví svou krásou a malebností.

Sucho a co s ním? Pomoci může obnova starých polních cest, zatravnění a osázení stromy

Že dochází k oteplování a přibývá letních dnů, si již všímá každý. Jak se chovat? Jak se přizpůsobit? Rozhodně není na místě žádná panika. Českou republiku nečeká žádný celkový kolaps a navíc máme všichni mnoho možností jak pomoci zmírnit negativní důsledky oteplení. Mnohem větší možnost zlepšit situaci a přirozené prostředí a tím i velkou odpovědnost mají hospodáři v krajině – zemědělci, lesníci i obce a města. Proč? Nakládají s krajinou, rozhodují o ní a tak ovlivňují společné životní prostředí i mikroklima všech obyvatel.

Existuje řešení? Ano, je jím především změna hospodaření v krajině. Z hospodaření „odvodňovacího“ na „vodu zadržující“. Tato změna dokáže zmírnit negativní důsledky oteplování, přinese i další nové příležitosti. Odhodlat a přihlásit se k ní musí stát a obce, neboť disponují řadou podpůrných nástrojů.

Města a obce mají v rukou zásadní nástroj tvorby krajiny. Tím je územní plán.

Součástí územního plánu je tzv. koncepce uspořádání krajiny. Bohužel ji zpracovatelé často odbudou a nějak tu „zeleň“ namalují. Přitom koncepce má možnost řadu věcí v krajině – zvláště protierozních a pro zadržovacích opatření – *uzákonit*. Územní plán je po schválení místním zákonem. Je proto vhodné udělat si v obci před jeho zpracováním, případně před prováděním pozemkových úprav, podrobnou analýzu krajiny, která se může nazvat třeba krajinným plánem.

V každém katastru existuje řada možností, jak zadržovat vodu v krajině. Mnohé lze zjistit ze starých map, jiné pochůzkami v terénu. Staré mapy zachycují krajinu před prováděním meliorací. Ze struktury luk, pastvin a neplodné půdy je možné vytipovat prameniště, zvodnělá místa, původní potoky. Často se nachází na obecních „drahách“, tedy společných pastvinách, které jsou mnohde dosud ve vlastnictví obce. Dnes je možné realizovat na těchto obecních pozemcích mokřady, tůně, nádrže s retenční kapacitou. Krajinný plán by měl také stanovit – opět je to možné z map – zvodnělé oblasti kolem regulovaných malých toků. Tato místa infiltrace vod je vhodné zatravnit a v pozemkových úpravách pak převést do vlastnictví obce. V budoucnu je na nich možné provádět revitalizaci vodních toků – např. meandrování, břehové výsadby. Tato opatření dotuje Ministerstvo životního prostředí ČR.

Důležité je zmapovat původní polní cesty. Ty jsou zachyceny ve starých mapách a často zůstaly ve vlastnictví obce. Dnes jsou většinou zorány a jsou součástí zemědělských půdních bloků. Pro krajinu jsou nejvýznamnější ty, jež spojovaly jednotlivé vesnice, takové dálkové zkratky mezi obcemi. Naši předkové měli krajinu dokonale prochozenou. Nejen po cestách, ale i po lukách a polích. Každou louku a pole pomalu plošně prošli s kosou. Po cestách chodili pěšky nebo s nákladem taženým dobytčím či koněm. Dálkové cesty byly proto vedeny nejprůhodnějším způsobem, co nejvíce po vrsťevnici. Proto jsou tyto cesty ideálním základem

protierozních opatření. Kolem nich je vhodné vytvořit zatravněné protierozní pásy, je možné je osadit alejemi, často jsou ideální pro vedení cyklostezek či pěších turistických cest. Aleje mohou být tvořeny i ovocnými stromy – vysokokmeny, na křížovatkách je možné obnovit např. lípy. Výsadby mohou doplnit keře. Po zjištění vhodných cest k zatravnění je ideální revidovat v daném katastru koncept ÚSES, územního systému ekologické stability. Podél těchto cest je možné vést např. biokoridory, spojující příslušná biocentra. V případě realizace pozemkových úprav lze všechna tato opatření – cesty, výsadby, ÚSES, ochranná pásma malých toků zahrnout do tzv. plánu společných zařízení a převést do vlastnictví obce. Běžná údržba těchto krajinotvorných a protierozních opatření není pro obec nijak náročná a často ji lze zajistit ve spolupráci se zemědělci.

Ale chceme-li pro krajinu na katastrech našich obcí něco udělat, nesmíme jen plánovat. Musíme udělat první krok. A tím může být obnova některé polní cesty. Jak na to?

Zatravnění polní cesty

Prvním krokem při přípravě zatravnění polní cesty je nalezení vhodné cesty na katastru nemovitostí. Pro první orientaci je vhodné najít na internetu „nahlížení do KN“. V nahlížení se zvolí název katastrálního území a poté se klikne na hledání LV. List vlastnictví obce má většinou číslo 10001. Poté se klikne na „zobrazení v mapě“ a všechny obecní pozemky se v katastru zbarví modře. Součástí takto vybarvených obecních pozemků jsou většinou i polní cesty ve stávajících polích. Je vhodné podívat se, která z cest pokračuje i na dalším katastru. Pokud takovou najdeme, vytiskneme si mapu a najdeme cestu v terénu. Často zjistíme, že části cesty mimo pole – např. v křovinách či roklích – zůstaly zachovány a zbývá obnovit cestu na orné půdě či lukách.

Ideální je zapojit do hledání vhodné cesty zastupitele, pamětníky, děti, veřejnost. **U vytvářené cesty je nutné prověřit právní stav. Zda je ve vlastnictví či spoluvlastnictví obce, zda je na ni uzavřena pachtovní smlouva.** Stává se, že se při tvorbě pachtovní smlouvy na cestu zapomnělo, ale je zařazena do LPIS jako obdělávaný pozemek. V tomto případě je dohoda s pachtýřem – zemědělcem snazší. Pokud je cesta propachtována, je nutné se o obnově cesty se zemědělcem domluvit. Pro zemědělce bývá domluva většinou schůdná. Tato cesta mu sice rozdělí obdělávaný poze-

mek na dva díly, ale nebývá to velká komplikace, protože cestu je možné s technikou přejíždět. Cesta mu po zatravnění nevypadne z obdělávané plochy, evidované v LPIS, jen je v ní změněna kultura na travní porost. A tento porost může zařadit do greeningu, který potřebuje pro čerpání dotací AGROENVIRO.

Pak již zbývá nechat původní cestu vytýčit geodetem a zajistit její osetí např. hříšťovou či pastevní travní setí o výsevu cca 40 kg na hektar. Celkově jsou náklady na zřízení zatravněné cesty pro obec minimální. Nejdražší je vlastní geodetické vytyčení cesty.

Vhodné je nezustat jen u zatravnění vlastní cesty, pruhu trávy v poli. Lépe je ihned či následně cestu fixovat jednostrannou výsadbou stromů. V této výsadbě je vhodné ponechat na několika místech prostor pro přejezd zemědělské techniky v šíři minimálně 17 metrů. Náročnější je zabezpečit výsadbu stromů proti okusu srnčí zvěře a zajistit zalévání stromů v prvních dvou letech po výsadbě.

Cesta mezi dvěma obcemi vede *odněkud někam*. Má význam, smysl, lidé k ní získávají vztah, najdou ji i turisté, mohou ji použít i zemědělci. Taková cesta se stává základem trvalých krajinotvorných opatření, jakými jsou například zatravněvací pásy, ÚSES, atd.

Cesta se stává místem širší biodiverzity, prostorem pro rostliny i živočichy. Údržba cesty je možné zajistit jen opakovaným mulčováním. Je-li obecní pozemek širší, je vhodné mulčovat pouze vlastní průchod cesty v šíři do tří metrů, zbylou šíři pozemku ponechat nesečenou či ji doplnit výsadbou keřů.

Pokud byly v katastru obce již provedeny pozemkové úpravy a původní síť polních cest byla nahrazena sítí novou, je možné postupovat obdobně. I v tomto případě se najdou polní cesty – většinou v kategorii „hlavní polní cesta“, které se dají v první fázi rovněž zatravnit a osázet jednostrannou výsadbou. Šíře hlavní polní cesty by měla vysazení stromů umožňovat.

**Pavel Čížek,
místostarosta Spáleného Poříčí**

Do obcí míří z MŽP další 2,5 miliardy na dostupnou a čistou vodu

Ministr životního prostředí Richard Brabec rozhodl o uvolnění 2,5 miliardy korun z rozpočtu Státního fondu životního prostředí ČR, které poslouží v obcích ke zmírnění negativních dopadů sucha, konkrétně k řešení nedostatku pitné vody a zlepšení kvality podzemních i povrchových vod. Poté, co se pro velký zájem vyčerpaly evropské prostředky z Operačního programu Životní prostředí, uvolňuje rezort MŽP 2,5 miliardy korun na výstavbu vodovodů, kanalizací a čistíren odpadních vod. Ministr Brabec to oznámil na začátku července při své návštěvě Jihomoravského kraje, který patří mezi regiony nejvíce postižené suchem.

Zdroj: www.mzp.cz

Díl jedenáctý: Občanský zákoník a samospráva obce?

Dvakrát měřte, jednou řežte!

Seriál

Ve Zpravodaji SMS ČR vás postupně seznamujeme s třinácti tématy vzdělávacího kurzu „Škola člena zastupitelstva obce“, který se koná v rámci projektu „Podpora vzdělávání volených zástupců obcí I. typu“ a je spolufinancován z EU.

V každodenní praxi obcí se zákon č. 89/2012 Sb. občanský zákoník (dále „NOZ“) aplikuje především při majetkoprávních úkonech. Prodej pozemku, věcné břemeno, nájem bytu či pachtovní smlouva na rybník nebo zemědělský pozemek.

Napřed však musí být splněny podmínky dle zákona č. 128/2000 Sb. o obcích (obecní zřízení dále „OZř“). **O čem se rozhoduje?** Předmět projednávání musí být jednoznačně určen. Veřejný rejstřík (katastr nemovitostí) je základem pro určení majetkoprávního úkonu, ale v praxi je občas nezbytné doplnit ho o textovou (například formulace cca 10 m² z daného pozemku) a grafickou část (například barevné označení ve vytištěné katastrální mapě). **Kdo rozhoduje?** U majetkoprávních úkonů je to „nejvyšší“ orgán obce – zastupitelstvo a starosta pak jen vyjadřuje vůli zastupitelstva navenek (typicky podpisem smlouvy – přičemž není nutno schválit celý text smlouvy, pokud jsou schváleny podstatné náležitosti). **Kdy se rozhoduje?** Vždy až po zveřejnění záměru (§ 39 OZř) a na veřejném zasedání zastupitelstva, které je svoláváno s návrhem programu alespoň sedm dní předem.

Prostý prodej či koupě pozemku je obecně nevratný proces. Pokud zastupitelstvo prodá v dobré víře pozemek bez zajišťovacích institutů, pak není vyloučena ztráta dobré víry. Zde odkazují na judikaturní rozhodování soudů, které je nejen pro právníky velmi dobrým zdrojem poučení. Občanský zákoník však umožňuje více typů „prodejů“, které směřují pozemky k jejich předpokládanému využití.

Právo stavby (§ 1240 – § 1256 NOZ) se zatím moc nepoužívá, protože je ho možné aplikovat teprve od 1. 1. 2014. Může však doplnit oblast, kde se doposud používaly takzvané PPP projekty (partnerství veřejného a soukromého sektoru). Tak třeba vybraná soukromá společnost postaví na pozemku obce kulturní dům, bude ho 40 let provozovat a pak ho předá obci.

Předkupní právo (§ 2128 a § 2140 – § 2149 NOZ) může zamezit spekulaci s pozemkem. Obec prodá pozemek pro stavbu provozovny služeb, ale předkupní právo uvolní až po kolaudaci stavby. Investor v těchto případech musí počítat s tím, že předkupní právo může blokovat poskytnutí úvěru.

Smluvní pokuta (§ 2048 – § 2052) se používá v případě nesplnění smluvních podmínek prodeje. Obec prodá pozemek pro rodinný dům s podmínkou, že stavba domu bude dokončena do tří let od prodeje, jinak vlastník pozemku zaplatí smluvní pokutu ve sjednané výši. Sjednaná výše by však měla být jen v úrovni odpovídající „ztrátě“ obce – například obec dostala dotaci na zasítování parcel ve výši 50 tisíc Kč na jednu parcelu a to je právě výše smluvní pokuty.

Pro komunikační napojení v případech nedostatečného napojení na veřejnou cestu lze použít institut **nezbytné cesty** (§ 1029 – § 1036 NOZ). Typickým případem je přístupový chodník na pozemku obce k bytovce v soukromém vlastnictví. Vlastník bytovky by chtěl pozemek pod chodníkem koupit, ale obec nemusí prodávat, zřídí nezbytnou cestu a tím je vlastnictví (i údržba) stavby potvrzeno vlastníku bytovky.

Věcná břemena (§ 1257 – § 1308 NOZ) jsou běžným institutem a v případě obcí se nejčastěji vyskytují u liniových staveb. Obec vlastní vodovod v cizím pozemku, v katastru není zapísáno břemeno, ale i tak obci svědčí jak vlastnictví (inventarizace majetku), tak právo údrž-

by (§ 7 zákona č. 274/2001 Sb. o vodovodech a kanalizacích).

Nájem bytu (§ 2235 – § 2301 NOZ) je zákonem zvlášť chráněn, což může činit obci problémy v případech pronájmu méně přizpůsobivým občanům (dodržování domovního pořádku, neplacení nájmu, atd.), jelikož možnosti výpovědi jsou zákonem limitovány. Čím méně toho o nájemníkovi víte, tím spíše budete potřebovat služby specializované realitní kanceláře. Není vyloučeno, že pro určité typy bytů pak je vhodnější použít smlouvu o **ubytování** (§ 2326 – § 2331 NOZ).

Pachtovní smlouva (§ 2332 – § 2348 NOZ) nahradila dříve používanou nájemní smlouvu v těch případech, kdy nájemce věc užívá a požívá (ponechává si plody vzniklé užíváním). V případě obcí se tedy jedná o zemědělský nebo lesní pozemek (ale může to být i rybník), jehož výpověď je roční. Pokud měníte podstatnou náležitost pachtovní smlouvy, jako je cena, musím upozornit na OZř (povinnost vyvěšení).

U všech majetkoprávních úkonů obce platí stará zásada – dvakrát měř, jednou řež. A u prostých prodejů doporučuji ještě dvojnásob opatrnosti.

Stanislav Kropáček

Lektor Stanislav Kropáček působí od roku 2002 na Městském úřadě v Pelhřimově na odboru správy majetku. Od roku 2004 se věnuje i školení ve veřejné správě, je školitelem kurzů akreditovaných MV ČR. Studoval v Praze elektrotechnologii na ČVUT, pedagogiku na UK a v Brně právo na MU. Specializuje se na fungování samosprávy a právní vztahy k nemovitostem.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Víte, co je národní nebo regionální stálá konference? Vysvětlíme vám to

Dvě platformy založené na partnerském přístupu, které řeší koordinaci implementace územní dimenze na úrovni státu a krajů – to jsou Národní stálá konference (NSK) a Regionální stálá konference (RSK). A teď podrobněji:

NSK

Národní stálá konference přispívá k zajištění vzájemné provázanosti a koordinaci státu a regionů (územních partnerů) při implementaci územní dimenze a realizaci Dohody o partnerství a programech spolufinancovaných z ESI fondů. NSK se skládá ze tří komor: **Komory regionální**, která řeší především potřeby na krajské úrovni, **Komory ITI a IPRÚ**, jež se zaměřuje na implementaci integrovaných nástrojů ITI a IPRÚ a potřeby velkých měst a **Komory CLLD**, kde se projednávají záležitosti související s integrovaným nástrojem CLLD, rozvoj venkova a realizace strategií MAS.

NSK je plénem, na němž se diskutuje o potřebách definovaných regionálními stálými konferencemi v regionálních akčních plánech a kde se účastníci zabývají jejich reálným naplňováním prostřednictvím ESI fondů či národních dotačních titulů. Na úrovni Národní stálé konference se rovněž hovoří o míře naplňování Národního dokumentu k územní dimenzi a jeho zohledňování řídicími orgány jednotlivých operačních programů. Členy NSK jsou zástupci relevantních ministerstev, dále KÚ, CLLD, ITI, IPRÚ, SMS, SMO, NS MAS a další aktéři podílející se na uplatňování územní dimenze.

RSK

RSK fungují na principech partnerství s územní působností v jednotlivých krajích ČR (13 RSK). Ve vztahu k územní dimenzi se podílí mj. na její realizaci prostřednictvím Regionálních akčních plánů SRR 2014 – 2020, včetně části vztahující se k financování z ESI fondů. Iniciují, sledují a podporují absorpční kapacitu regionu.

RSK projednává a doporučuje územní a věcné zaměření výzev a sladění jejich harmonogramu a projednává návrhy předložené svými členy směřující k naplnění územní dimenze. Ty pak následně předává dál prostřednictvím svého zástupce v NSK. RSK (prostřednictvím NSK a MMR) zpracovává podklady pro rozhodování a řízení na úrovni řídicích orgánů na základě jejich požadavků, koordinuje aktivity v rámci svého území a každoročně předkládá Zprávu o hodnocení plnění Regionálního akčního plánu. RSK zřizuje pracovní skupiny pro stěžejní tematické oblasti daného regionu, například školství, rozvoj venkova, životní prostředí.

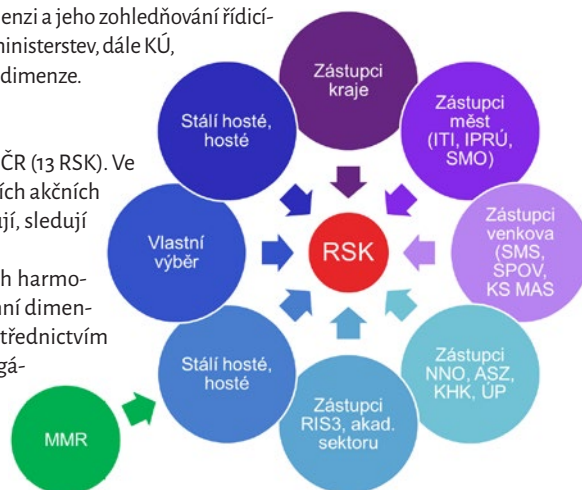
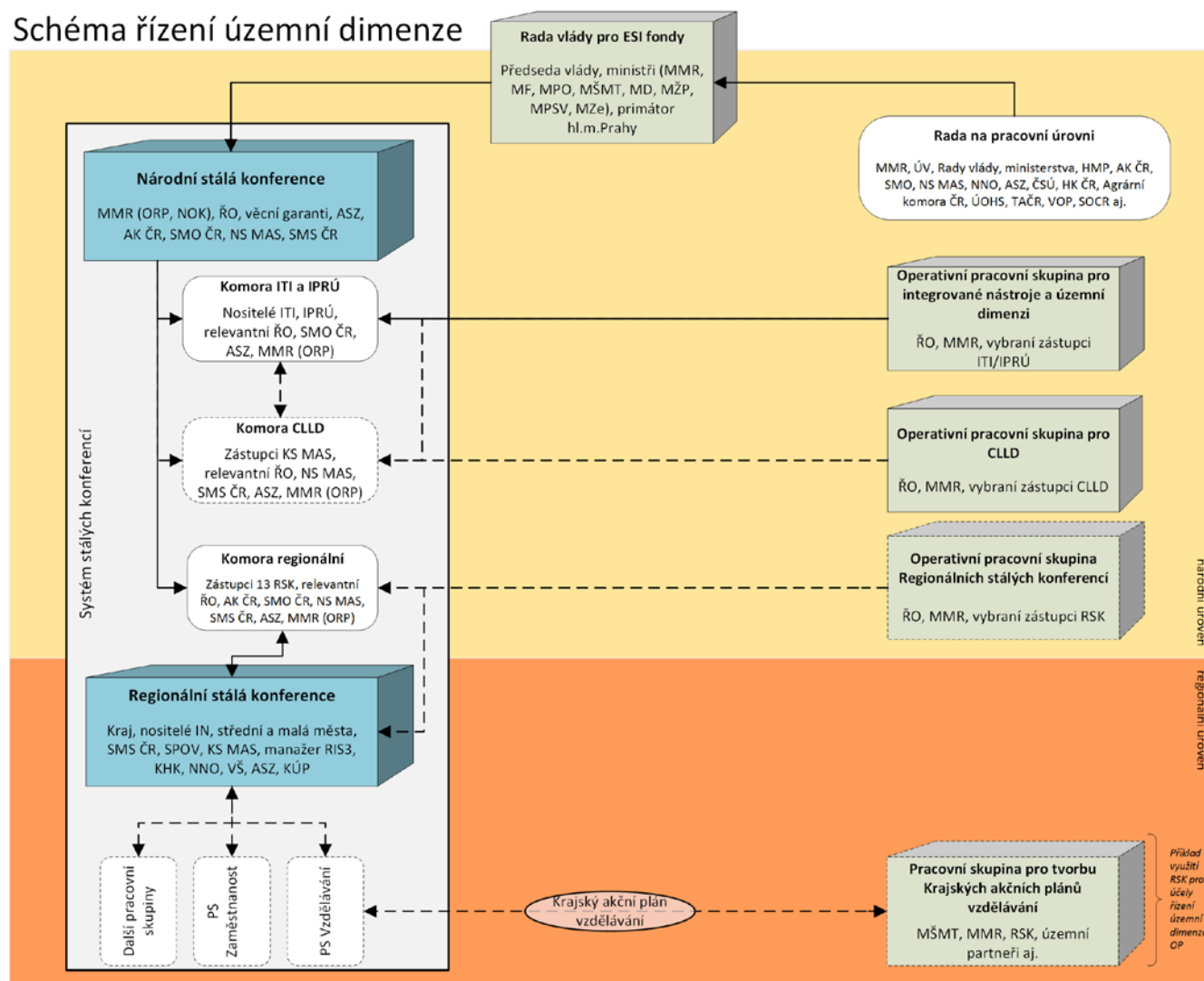

Schéma řízení územní dimenze

Znáte svého krajského manažera?

Rozhovor

Milí čtenáři! V tomto seriálu se vám postupně představí naši krajsí manažeri. Můžete se na ně obracet se svými dotazy či podněty, které se týkají samospráv a zájmů, jež SMS ČR hájí. Kontakty na ně najdete i zde www.smscr.cz.

SMS ČR v Jihomoravském kraji představuje Lenku Matějovou

Jak se daří SMS ČR ve vašem kraji?

Když jsem začátkem roku 2018 nastupovala na pozici manažera v kraji, pohyboval se počet členských obcí kolem jedné stovky. Od té doby vzrostl téměř o polovinu na současných 151. Samozřejmě, že jednou z hlavních příčin tohoto zájmu v minulém roce bylo zavedení služby pověřence, kterou i já pro členské obce v kraji vykonávám. Na přelomu roku 2019 jsme zaznamenali další větší nárůst. Mám radost, že se k nám obce nehlásí primárně kvůli službám pověřence, ale i proto, že chápou SMS ČR jako prostředek, který jim může pomoci a trochu i ulehčit práci starosty. Sdružení je pro ně rovněž místem, kde si mohou vyměnit zkušenosti a dozvědět se další informace. Doufám, že tento pozitivní trend bude dál pokračovat, a povědomí o SMS ČR v kraji se ještě prohloubí.

Za další úspěch minulého období považuji podepsání memoranda o spolupráci s Jihomoravským krajem. Nastartovala se čilá komunikace mezi předsednictvem v kraji a krajským úřadem, především odborem Regionálního rozvoje KÚ JMK. Kraj nás začíná chápat jako jednoho z důležitých územních partnerů, který má co říct a který kraji může přinést poznatky z území, jež by se mu jen těžko získávaly. Pozitivně hodnotí například náš systém AGIS. Obecnější fráze memoranda se nám tak celkem dobře daří přenášet do praxe.

Po komunálních volbách máme nové krajské předsednictvo. Do něj se povedlo angažovat starosty ze všech částí kraje, takže teď lépe dokážeme reflektovat problémy z celého území. Jihomoravský kraj patří k největším co do počtu obcí i svojí velikostí, zahrnuje i město Brno, jako přirozené a administrativní centrum. Obce v okolí Brna se potýkají s jinými problémy než obce např. na Vranovsku nebo Hodonínsku, a právě to jsme chtěli respektovat zastoupením jednotlivých členů v předsednictvu.

Existuje, kromě celostátních témat, „problém“ specifický pro váš kraj, se kterým bojujete?

Jednoznačně je to problematika klimatických změn. Sucho dlouhodobě trápí většinu území. Samozřejmě, že se to promítá i do činnosti starostů. Na to se nabalují i další témata, jako je hospodaření velkých zemědělců, pozemkové úpravy, podpora kraje i státu při předcházení projevů sucha apod. Vzhledem ke složitosti tématu je naším cílem se aktivně zapojovat do diskuzí a hledat společná řešení, která budou výhodná pro všechny strany.

Vstoupili jsme také do jednání o povolování těžby šterkopísku. Ačkoliv téma zdánlivě nijak se suchem nespojuje, opak je pravdou. Pokud by se těžba povolila a naplnily se černé scénáře některých analýz, o pitnou vodu by mohlo přijít až 140 tisíc lidí na Hodonínsku. Případné povolení těžby je tak ze strany státních orgánů v čase, kdy některé obce musí v kraji začít regulovat spotřebu vody na obyvatele, velmi zvláštním krokem. Už vloni v létě předseda SMS ČR Stanislav Polčák a někteří starostové členských obcí z dotčené oblasti jednali o šterkopísku v Senátu. Výsledkem byl požadavek senátorů na veřejnou oponenturu již vytvořených posudků. Do této doby se ovšem vlastně nic nestalo. Problém tak pořád sledujeme a jsme připraveni se dále zapojit.

Co pro „své“ starostky a starosty připravujete?

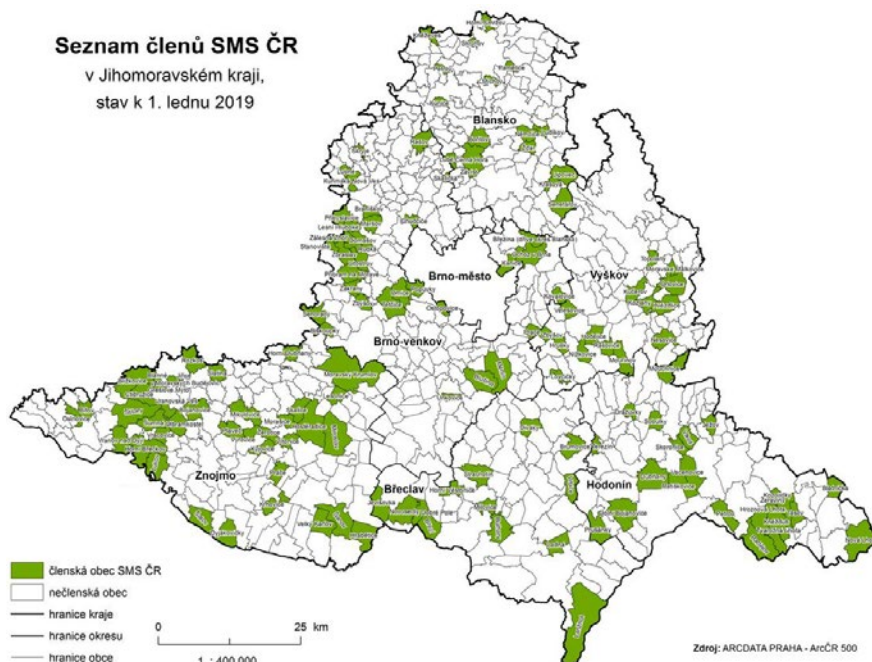
Tak jako v každém kraji pořádáme pravidelná krajská shromáždění. Mimoto se snažíme poskytovat starostům průběžný informační servis a v případě zájmu, například v rámci setkání mikroregionů, osobně informuji, *co je v SMS ČR nového*. Letos na podzim se pokusíme, ve spolupráci s krajem, připravit trochu jiné setkání, které by mělo mít formu řízené diskuze. Hlavními hosty mají být zástupci kraje a senátoři zvolení za Jihomoravský kraj. V červenci jsme oslovili členské obce, abychom zjistili, jestli

by o setkání měli zájem. Podle předběžných výsledků to vypadá, že ano, tak v přípravách pokračujeme a doufáme, že se povede. Na začátku nového roku by se pak v Brně měla uskutečnit pravidelná celostátní konference SAMOSPRÁVY 2020. Ta minulá s podtitulem *Voda – kůrovec – finance* zaznamenala velký ohlas, proto věříme, že stejně úspěšná bude i nyní připravovaná konference, nad jejímž tématem zatím usilovně přemýšlíme.

Seznam členů SMS ČR

v Jihomoravském kraji,
stav k 1. lednu 2019

Sucho souvisí i s pozemkovými úpravami a zemědělstvím, shoduje se SMS ČR v kraji

Sucho v kraji bylo v druhé polovině června ve Zbraslavi u Brna opět hlavním tématem jednání krajského předsednictva SMS ČR. Ačkoliv jde o téma, které se řeší prakticky nepřetržitě nejen v SMS ČR, stále se ukazuje, že má ještě mnoho souvislostí. K nim patří např. pozemkové úpravy či problém komunikace s velkými zemědělskými subjekty. Předsednictvo se shodlo, že do problému sucha je nutné zahrnout i tyto dvě oblasti.

Tématem sucha se poté zabývala i Regionální stálá konference, kde má SMS ČR v kraji rovněž zástupce. Na jednání silně zazníval názor, že problematika sucha, větrné a vodní eroze, které významným způsobem ovlivňují především území Jihomoravského kraje, ale i část Kraje Vysočina, by měla být zařazena do soustavy indikátorů pro geografické vymezení hospodářsky a sociálně ohrožených území Strategie regionálního rozvoje ČR 2021+. Tento návrh podporuje i krajské předsednictvo SMS ČR.

Svoje připomínky a podněty v oblasti životního prostředí měli starostové možnost sdělit na začátku července ministru životního prostředí Richardu Brabcovi. „Otázky směřovaly hlavně k budoucím možnostem podpory ze strany MŽP, pozemkovým úpravám, či ke složitosti výsadby stromů,“ shrnula místopředsedkyně SMS ČR v Jihomoravském kraji a starostka Tvarožné Lhoty Martina Bílová.

Jídelna v Dřítěni používá k vaření nejvíc regionálních potravin

Školní jídelna v Dřítěni na Českobudějovicku využívá při přípravě jídel nejvíc jihočeských potravin a zvítězila proto v soutěžním klání Jihočeská Kuchtička. Jídelna za své prvenství získá 100 tisíc korun. Druhé místo v soutěži vyhrála vývařovna v MŠ Chelčice a třetí v ZŠ a MŠ Katovice.

Soutěž se koná na podporu regionálních výrobců, regionálních potravin. Její pilotní ročník začal vloni v září a trval do letošního května. Přihlásilo se do ní celkem 23 školních jídel. Podmínkou účasti bylo mít sídlo v obci do dvou tisíc obyvatel.

Českým producentům a výrobcům potravin fandí i SMS ČR. „O to více nás těší, že si první dvě místa odnesly příspěvkové organizace našich členských obcí,“ řekla krajská manažerka Milada Vopálková.

Setkání Spojujeme venkov se chystá na září. Nezapomeňte se přihlásit!

Kde jinde probrat s hejtmanem a krajskými radními témata, která mohou vzájemně spoluprací a regionálnímu rozvoji venkova, než na akci Spojujeme venkov. Krajské předsednictvo SMS ČR uspořádá oblíbené setkání v úterý 17. září od 10 hodin v Českých Heřmanicích. Třetí ročník je opět určen pro zástupce mikroregionů, dobrovolných svazků obcí, místních akčních skupin a Spolku pro obnovu venkova z Pardubického kraje. A letošní téma? To vzejde ze zpětné vazby a přání účastníků akce.

Podobným a ne méně oblíbeným je setkání starostů s hejtmanem, poslanci a senátory Pardubického kraje, rovněž v gesci krajského předsednictva. Letošní ročník, který se konal v květnu v Českých Heřmanicích již potřetí, byl nejúspěšnější ve své zatím krátké historii. Jak už název napovídá, i tuto akci podpořil svou přítomností hejtman Martin Netolický, jenž i po skončení programu na místě diskutoval s jednotlivými zástupci obcí, kterých na setkání dorazilo více než 80! Vedle představitelů kraje přispěli do modernové diskuze i senátoři Petr Šilar, Jan Tecl a poslanci Mikuláš Ferjenčík, David Kasal, Martin Kolovratník a Jaroslav Kytýr. Mezi hlavní témata patřil stavební zákon, doprava v kraji, udržení základních

služeb na venkově, vysokorychlostní internet a další legislativní otázky týkající se samospráv. Třešnickou na dortu bylo v závěru podepisování petičních archů proti rušení stavebních úřadů z působnosti obcí.

Představitel mikroregionů, dobrovolných svazků obcí, místních akčních skupin a Spolku pro obnovu venkova z Pardubického kraje, které akce „Spojujeme venkov“ zajímá a rádi by s jí zúčastnili, mohou kontaktovat krajskou manažerku Kristýnu Vodrážkovou (tel. 725 532 360, e-mail: vodrazkova@smscr.cz). Krajské předsednictvo Pardubického kraje děkuje účastníkům akcí za přízeň a těší se na další milá shledání!

Kraj podpoří prodejny v 62 obcích. Nově i ty do 1000 obyvatel

I díky iniciativě SMS ČR v Plzeňském kraji se podařilo v letošním roce změnit parametry pro čerpání dotací z fondu Zachování prodejen v malých obcích, kam mohla nově poslat žádost i obec do 1000 obyvatel. Nárust schválených žádostí je od loňska stoprocentní a celková suma na podporu 62 prodejen činí více než dva miliony korun.

Většinou obdrží obce v průměru 30 až 40 tisíc korun, nejvíce získal Čížkov, kam poputuje 90 tisíc korun. „To nám výrazně pomůže jak s udržetím, proplacením všech energií, které dosud hradila obec ze svého rozpočtu, tak i s renovací nového vybavení obou prodejen,“ řekl starosta Čížkova Ladislav Jára, který vidí hlavní funkci prodejen, podobně jako SMS ČR, nejen v zásobování obyvatel. „Je zde i sociální aspekt. Prodejny totiž slouží také jako významné místo pro setkávání,“ dodal.

Pět obcí úspěšně požádalo o příspěvek na více než jednu kamennou prodejnu. Mladý Smolivec a Nezdice na Šumavě na tři, Neurazy, Oselce a již zmíněný Čížkov na dvě. Krajské předsednictvo ještě jednou děkuje zástupcům obcí za vyplnění dotazníků, jehož výsledky pozitivně napomohly ke změně parametrů dotace a její dosažitelnosti i pro obce nad 500 obyvatel.

Kraj poprvé podpoří dostupnost zdravotní péče v obcích

Starostové v Plzeňském kraji mají novou příležitost přilákat lékaře do svých obcí. Mohou tak učinit například tím, že pro ně pořídí přístroje či rekonstruují ordinaci. Peníze na to získají od kraje, který poprvé investuje tři miliony korun na podporu dostupnosti zdravotní péče obcím do 7 500 obyvatel.

„Cílem programu je zachovat a zvýšit dostupnost primární ambulantní zdravotní péče v malých obcích na území Plzeňského kraje. Chceme pomoci tam, kde je zdravotní péče zajištěna nedostatečně nebo hrozí, že přestane být poskytována zcela,“ uvedla Milena Stárková členka Rady Plzeňského kraje pro oblast zdravotnictví. Program by měl podle ní podpořit obce, které se snaží získat nové lékaře, nebo udržet ty stávající. „Dotaci obci poskytneme na zajištění prostor pro ordinaci, ubytování lékaře či vybavení ordinace,“ dodala.

O osudu nemocnice v Rumburku stále není jasno

Celá oblast Šluknovského výběžku s celkem 55 tisíci obyvateli v posledních měsících sleduje dění okolo Lužické nemocnice v Rumburku. Tě hrozí v krajním případě insolvence, ve hře je ale stále převzetí Krajskou zdravotní.

Ta si v současné době nechává zpracovat audit, bez něhož není možné dle slov hejtmana Oldřicha Bubeníčka nemocnici s dluhy převzít. Podle ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha nelze bez zachování nemocnice zajistit akutní zdravotní péči ve Šluknovském výběžku. Jednou z možností, především pro obce v západní části výběžku, by ovšem bylo využití nemocnice v příhraničním německém městečku Sebnitz, které se nachází jen pár set metrů za českými hranicemi. Nemocnice nabízí

pro většinu obcí srovnatelnou časovou dostupnost zdravotní záchranné služby, dostatečnou kapacitu a v mnoha případech i český zdravotnický personál. Problémem je ovšem chybějící politická dohoda na jejím využívání obyvateli Šluknovského výběžku.

S ohledem na vývoj situace okolo Lužické nemocnice v Rumburku proto zástupci SMS ČR výhledově začnou jednat s klíčovými aktéry, kterými jsou Ústecký kraj či zdravotní pojišťovny.

Středočeský kraj

O plánovaných seminářích, členské základně i výstupech Rady SMS ČR jednalo ve středu 19. června předsednictvo SMS ČR Středočeského kraje. Následovalo jednání s německou firmou Wertstoff Aufbereitung o budoucím nakládání s odpady v regionu.

Kraj Vysočina

Na setkání v Křídlech zaznělo, co zajímá starosty na Žďársku

Jak se postarat o své občany, podpořit bydlení a zamezit odchodu mladých lidí z obcí? Jak provozovat letní kino, obchod nebo restauraci? Jak nakládat s odpady? Nejen tato témata zajímala starosty okresu Žďár nad Sázavou, kteří se potkali v Křídlech.

Problematické bydlení, provázanost se sociální prací s občany a zajímavé nápady, jak zabezpečit bydlení v obci představil starosta obce Vír Ladislav Stalmach. Další příklady doplnil starosta Křižánek Jan Sedláček. Ten hovořil nejen o bydlení, ale přidal i zkušenosti z provozování letního kina, obecní kavárny, činnosti sociálních pracovníků a další. Zmínil rovněž aktuální informace z jednání Rady SMS ČR, které se týkají například autor-ských poplatků či navrhovaných změn v rozpočtovém určení daní.

Zajímavé byly i další podněty a zkušenosti účastníků setkání, týkající se například změn ve veřejné dopravě Kraje Vysočina, problémů s odklizením sněhu či řízení s CHKO.

Další setkání v okresech Kraje Vysočina je v plánu po letních prázdninách. Starosty čekají, kromě jimi zvolených témat, také rozhovory s představiteli kraje.

Lidé na Vysočině příkladně třídí odpady a uklízí v přírodě

O pět kilogramů více než činí celorepublikový průměr, vytřídí každý z obyvatel Kraje Vysočina.

Také do tradiční akce Čistá Vysočina se hlásí stále více dobrovolníků. Letos jich bylo už dva tisíce a podařilo se jim svést více než 101 tun odpadků. A 24 tisíc dobrovolníků uklidilo nejen okolí silnic v kraji, ale vyčistili i břehy a toky řeky Sázavy.

„Je pozitivní, že nám není lhostejné prostředí, ve kterém žijeme. Díky přibývajícímu barevným kontejnerům, menším nádobám a barevným taškám pro domácnosti, se daří maximalizovat třídění komunálního odpadu a omezovat skládkování,“ uvedla krajská manažerka Marcela Syrová. Také příručka pro zastupitele obcí a měst Kraje Vysočina, kterou lze stáhnout z webových stránek kraje, poskytuje základní orientaci v odpadové problematice. Publikace odpovídá na mnohé otázky, s nimiž se mohou starostové v uvedené oblasti setkat.

Ještě více než 70 milionů korun uvolní kraj na podporu hospodaření v lesích

Kraj Vysočina se chystá v září uvolnit pro vlastníky lesů další miliony, které pomohou ke zmírnění dopadů kůrovcové kalamity a sucha.

Bez výraznějších změn v podmínkách bude podzimní dotační program určený na hospodaření v lesích. Zájemci mohou žádat o peníze na stejné aktivity, jako v prvním čtvrtletí letošního roku. Tehdy je nejčastěji potřebovali na oplocenky. Získat mohli až 60 tisíc korun za kilometr délky. Podrobné informace zveřejní krajský úřad na svých webových stránkách.

Olomoucký kraj

Kanál Dunaj-Odra-Labe? Studii proveditelnosti na podzim projedná vláda

Projekt na propojení velkých střeoevropských řek je v posledních měsících na stole a vážně se diskutuje o jeho realizaci, i když se mnohým při zmínce o kanálu zdá, že jde o sci-fi či rovnou nesmysl. Stavba kanálu Dunaj-Odra-Labe by výrazně zasáhla mnohé obce Olomouckého kraje, zejména v Moravské bráně na trase od Ostravy po Přerov.

Krajské předsednictvo SMS ČR jednalo už na jaře se senátorkou Jitkou Seitlovou, která se v problematice angažuje a uspořádala v polovině června na půdě Senátu veřejné slyšení, jehož se účastnili i zástupci obcí a SMS ČR. „Zájem některých lobbistů postavit kanál je značný, avšak výsledkem slyšení je, že bude vypracována nová studie, oponentní k té první,“ řekl krajský manažer Tomáš Pavelka. Připomínky ke studii proveditelnosti v současné době vypořádává ministerstvo dopravy. Ředitel odboru strategie Luděk Sosna médiím řekl, že není jednoduché najít konsenzus mezi názory ministerstev průmyslu a obchodu, životního prostředí, zemědělství a dopravy. Na podzim by studii měla projednat vláda.

Zlínský kraj

O prodejnách, dotacích i finančních úřadech jednalo předsednictvo s hejtmánem Čunkem

S hejtmánem Jiřím Čunkem si dali na konci června dostaveníčko členové předsednictva SMS ČR Zlínského kraje. Požádali hejtmana o dotační podporu na přípravu projektů obcí, o spolupráci při řešení problémů se zanikajícími prodejnami potravin na venkově a také o to, aby se ze své pozice zasadil o zachování finančních úřadů v regionech.

Řešením potravinové obslužnosti by podle účastníků jednání mohla být podpora pojezdých prodejen v obcích, které by tuto službu zabezpečovaly. V přátelské atmosféře hovořili rovněž o přípravě memoranda mezi SMS ČR a Zlínským krajem.

Soutěž Vesnice roku 2019 má krajské finalisty!

Soutěž Vesnice roku spěje pomalu do finále. Každý kraj už má svého vítěze, kterého vybíraly komise během května a června a který postoupil do celostátního kola. Nositele titulu Vesnice roku 2019 budeme znát 14. září. Tehdy se uskuteční slavnostní vyhlášení na Jarmarku venkova v Luhačovicích. Klání se koná už po 25.

Do soutěže se letos přihlásilo 205 obcí. To je o 23 méně než vloni. Členové hodnotitelských komisí si všímali zejména koncepčních dokumentů, společenského života, aktivity občanů, úrovně podnikání, péče o stavební fond, občanské vybavenosti, inženýrských sítí, jak to obce umí s úsporami energií či péčí o veřejná prostranství, přírodními prvky a zelení, jak pečují o krajinu, připravují záměry a informační technologie. Nejmenším finalistou je víska Lozice z Pardubického kraje se 160 obyvateli, největším valašská obec Ratiboř ze Zlínského kraje, kde žije 1 857 obyvatel.

Kromě zlatých stuh získaly některé soutěžící obce také modré stuhy za společenský život, bílé za činnost mládeže, zelené za péči o zeleň a životní prostředí a oranžové za spolupráci obce a zemědělského subjektu.

Vítězné obce postupují do celostátního kola, které se uskuteční první zářijový týden. Celkový vítěz a nositel titulu „Vesnice roku 2019“ získá finanční odměnu formou dotace ve výši až 2,6 milionů korun od Ministerstva pro místní rozvoj a vůz ŠKODA SCALA.

Cílem soutěže Vesnice roku v Programu obnovy venkova je snaha povzbudit obyvatele venkova k aktivní účasti na rozvoji svého domova, zveřejnit rozmanitost a pestrost programů obnovy vesnic a upozornit širokou veřejnost na význam venkova. Soutěž poprvé vyhlásil Spolek pro obnovu venkova ČR v roce 1995 pod názvem „Soutěž o nejzdařilejší program obnovy vesnice“. Jedním ze spoluvyhlašovatelů je i Sdružení místních samospráv ČR.

VESNICE ROKU 2019 – PŘEHLED OCENĚNÍ UDĚLENÝCH V RÁMCI KRAJSKÝCH KOL (STUHY)					
Kraj	Zlatá stuha za vítězství v krajském kole	Modrá stuha za společenský život	Bílá stuha za činnost mládeže	Zelená stuha za péči o zeleň a životní prostředí	Oranžová stuha za spolupráci obce a zemědělského subjektu
Jihočeský	Obec Čejetice (okr. Strakonice)	Obec Doudleby (okr. Č. Budějovice)	Obec Dubné (okr. České Budějovice)	Obec Radomyšl (okr. Strakonice)	Obec Boršov nad Vltavou (okr. České Budějovice)
Jihomoravský	Obec Morkůvky (okr. Břeclav)	Obec Násedlovice (okr. Hodonín)	Obec Kostelec (okr. Hodonín)	Obec Velatice (okr. Brno-venkov)	Obec Petrovice (okr. Blansko)
Karlovarský	Obec Hazlov (okr. Cheb)	Obec Krásno (okr. Sokolov)	Obec Hroznětín (okr. Karlovy Vary)	Obec Kyselka (okr. Karlovy Vary)	Obec Stará Voda (okr. Cheb)
Královéhradecký	Městys Nový Hrádek (okr. Náchod)	Obec Strážné (okr. Trutnov)	Obec Nepolisy (okr. Hradec Králové)	***	Obec Rudník (okr. Trutnov)
Liberecký	Obec Svojkov (okr. Česká Lípa)	Obec Horní Branná (okr. Semily)	Obec Poniklá (okr. Semily)	Obec Bílý Kostel nad Nisou (okr. Liberec)	Obec Janův Důl (okr. Liberec)
Moravskoslezský	Obec Otice (okr. Opava)	***	***	***	***
Olomoucký	Obec Běloutín (okr. Přerov)	Obec Vrchoslavice (okr. Prostějov)	***	Obec Dobrochov (okr. Prostějov)	Obec Tištin (okr. Prostějov)
Pardubický	Obec Lozice (okr. Chrudim)	Obec Kodířov (okr. Svitavy)	Obec Trhová Kamenice (okr. Chrudim)	Obec Radiměř (okr. Svitavy)	Obec Vendolí (okr. Svitavy)
Plzeňský	Obec Pačejov (okr. Klatovy)	oceněné obce budou vyhlášeny na krajské slavnosti			
Středočeský	Obec Libovice (okr. Kladno)	Obec Řisuty (okr. Kladno)	Obec Jinočany (okr. Praha-západ)	Obec Kněžice (okr. Nymburk)	Obec Žižice (okr. Kladno)
Ústecký	Obec Lipová (okr. Děčín)	oceněné obce budou vyhlášeny na krajské slavnosti			
Vysočina	Obec Sobiňov (okr. Havlíčkův Brod)	Obec Nová Ves u Nového Města na Moravě (okr. Žďar nad Sázavou)	Městys Nové Veselí (okr. Žďar nad Sázavou)	Obec Chlumětín (okr. Žďar nad Sázavou)	Obec Třeštice (okr. Jihlava)
Zlínský	Obec Ratiboř (okr. Vsetín)	***	***	***	Obec Zašová (okr. Vsetín)
*** stuha neudělena					Zdroj: vesniceroku.cz

Boskovický a Bílovický zpravodaj jsou nejlepší!

Osmý ročník soutěže o nejlepší obecní a městský zpravodaj má vítěze. V kategorii měst vyhrál Boskovický, v kategorii obcí Bílovický zpravodaj. Do soutěže vyhlášené u příležitosti svátku slovanských věrozvěstů a již tradičních „Dnů lidí dobré vůle“ na Velehradě, přihlásily obce a města z celé republiky 325 zpravodajů.

Porota vybírala také nejlepší rubriku či nejlépe zpracované téma. Úkolem šestičlenné poroty, ve které zasedali zástupci vyhlášovatelů a profesionální novináři, bylo zhodnotit došlé zpravodaje nejen po stránce obsahové pestrosti, grafické přehlednosti, ale vzít v potaz i celkový dojem zpravodaje. Předsedou poroty byl Pavel Šaradín z Katedry politikologie a evropských studií FF UP v Olomouci. Vyhlášení výsledků soutěže se uskutečnilo ve středu 4. července na Obecním úřadě na Velehradě.

Soutěž „O nejlepší obecní a městský zpravodaj“ vyhláší KPES FF Univerzity Palackého v Olomouci, Civipolis o.p.s., Angelus Aureus o.p.s. a Sdružení místních samospráv ČR.

Vítězové v kategorii městských zpravodajů:

1. Boskovický zpravodaj
2. Semilská noviny
3. PRIO – Porubská radnice informuje občany

Vítězové v kategorii obecních zpravodajů:

1. Bílovický zpravodaj
2. Psáříský zpravodaj
3. Hukvaldský občasník

Vítěz kategorie nejlepší rubrika téma

Zpravodaj obce Baška – za mimořádně kvalitní vedení zpravodaje, pestrost a zejména reportážní fotografie.

